

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

תענית-סדר תעניות אלו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
לצפרא כרכינהו ושקלינהו, וקמו ונפקו להו לשוקא, ואשכחינהו.												○
לשיימיה מר היכי שווי?	אמרו ליה:											○
הכי והכי	אמר להו: [אבא אומנא]											○
ודלמא שוו טפי	אמרו ליה:											○
בהכי שקלינהו	אמר להו: [אבא אומנא]											○
דידך ניהו ושקלינהו מינך.	אמרו ליה:											○
במטותא מינך, במאי חשדתינך?	אמרו ליה:											○
אמינא פדיון שבויים איקלע להו לרבנן, ואכסיפו למימר לי.	אמר להו: [אבא אומנא]											○
השתא נשקלינהו מך	אמרו ליה:											○
מההוא שעתא אסחתינהו מדעתאי לצדקה.	אמר להו: [אבא אומנא]											○
הוה קא חלשא דעתיה דרבא משום דאביי.												○
מסתייך דקא מגנית אכולא כרכא.	אמרו ליה:											○
רבי ברוקא חוזהו הוה שכיח בשוקא דבי לפט, הוה שכיח אליהו גביה												○
איכא בהאי שוקא בר עלמא דאתי? אמר ליה: לא. אדהכי והכי חזא ליההוא גברא דהוה סיים מסאני אוכמי, ולא רמי חוטא דתכלתא בגלימיה. אמר ליה: האי בר עלמא דאתי הוא.	אמר ליה: [רבי ברוקא]											○
רהט בתריה, אמר ליה: מאי עובדך? - אמר ליה: זיל האידינא ותא למחר. למחר אמר ליה: מאי עובדך? - אמר ליה: זנדוקנא אנא, ואסרנא גברי לחוד ונשי לחוד, ורמינא פוריאי בין הני להני כי היכי דלא ליתו לידי איסורא. כי חזינא בת ישראל דיהבי נכרים עלה עינייהו מסרנא נפשי ומצילנא לה. יומא חד הוות נערה מאורסא גבן דיהבו בה נכרים עיניהו, שקלי דורדייא דחמרא ושדאי לה בשיפולה, ואמרי: דיסתנא דיא.												○
מאי טעמא לית לך חוטי ורמית מסאני אוכמי? - אמר ליה עיילנא ונפיקנא ביני נכרים כי היכי דלא לידעו דיהודאא אנא, כי הוו גורי גזירתא מודענא להו לרבנן, ובעו רחמי ומבטלי לגזירתייהו.	אמר ליה: [רבי ברוקא]											○
ומאי טעמא כי אמינא לך אנא מאי עובדך ואמרת לי זיל האידינא ותא למחר? - אמר ליה: בההיא שעתא גורי גזירתא, ואמינא ברישא איזיל ואשמע להו לרבנן דלבעי רחמי עלה דמילתא.												○
אדהכי והכי אתו הנך תרי אתי. אמר ליה: הנך נמי בני עלמא דאתי נינהו.												○
אזל לגבייהו. אמר להו: מאי עובדיכו? אמרו ליה: אינשי בדוחי אנן, מבדחינן ועציבי. אי נמי, כי חזינן בי תרי דאית להו תיגרא בהדייהו - טרחינן ועבדינן להו שלמא.												○
על אלו מתריעין בכל מקום כו'												■
על אלו מתריעין בכל מקום: על השדפון, ועל הירקון, ועל ארבה וחסיל ועל חיה רעה.	תנו רבנן: [ת"ק]											◆
אומר: על השדפון ועל הירקון - בכל שהוא, ארבה וחסיל - אפילו לא נראה בארץ ישראל אלא כנף אחד מתריעין עליהן.	רבי עקיבא:											◆
ועל חיה וכו'												■
חיה רעה שאמרו, בזמן שהיא משולחת - מתריעין עליה, אינה משולחת - אין מתריעין עליה.	תנו רבנן:											■
אי זו היא משולחת ואי זו היא שאינה משולחת?												^
נראית בעיר - משולחת, בשדה - אינה משולחת. ביום משולחת, בלילה - אינה משולחת. ראתה שני בני אדם ורצתה אחריהן - משולחת. נחבאת מפניהן - אינה משולחת. טרפה שני בני אדם ואכלה אחד מהן - משולחת, אכלה שניהן - אינה משולחת. עלתה לגג ונטלה תינוק מעריסה - משולחת.												◆
הא גופה קשיא:												⋮
נראתה בעיר משולחת	אמרת:											⋮
לא שנא ביום ולא שנא בלילה												⋮

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

תענית-סדר תעניות אלו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ביום - משולחת, בלילה - אינה משולחת	והדר אמרת:									‡		◇
לא קשיא הכי קאמר: נראתה בעיר ביום - משולחת, בעיר בלילה - אינה משולחת. אי נמי, בשדה - אפילו ביום אינה משולחת.										!		◇
ראתה שני בני אדם ורצתה אחריהן - משולחת	[אמרת]									‡		◇
הא עומדת - אינה משולחת										‡		
נחבאת מפניהן - אינה משולחת	והדר אמרת:									‡		◇
הא עומדת - משולחת										‡		
לא קשיא כאן - בשדה הסמוכה לאגם, כאן - בשדה שאינה סמוכה לאגם.										!		◇
טרפה שני בני אדם כאחד ואכלה אחד מהן - משולחת, שניהם - אינה משולחת.	[אמרת]									‡		◇
אפילו רצתה	והא אמרת:									‡		◇
כי תני ההיא - באגמא.	רב פפא:									!		◇
עלתה לגג ונטלה תינוק מעריסה - משולחת.	גופא:									■		<
פשיטא										‡		
ככוכי דצייד.	רב פפא:									!		◇
על החרב וכו'												■ <
הרב שאמרו, אינו צריך לומר חרב שאינו של שלום, אלא אפילו חרב של שלום. שאין לך חרב של שלום יותר מפרעה נכה, ואף על פי כן נכשל בה המלך יאשיהו, שנאמר (דברי הימים ב' ל"ה) וישלח אליו מלאכים לאמר מה לי ולך מלך יהודה לא עליך אתה היום כי אל בית מלחמתי ואלהים אמר לבהלני חדל לך מאלהים אשר עמי ואל ישחיתך.	תנו רבנן:											■ ◇
מאי אלהים?												^
זו עבודה זרה.	רב יהודה אמר רב:									!		
אמר: הואיל וקא בטח בעבודה זרה - יכלנא ליה.												■
וכתיב (דברי הימים ב' ל"ה) וירו הירים - למלך יאשיהו ויאמר המלך לעבדיו העבירוני כי החליתי מאד												■ ◇
מלמד שעשו כל גופו ככברה.	רב יהודה אמר רב:											■ ◇
מפני מה נענש יאשיהו - מפני שהיה לו לימלך בירמיהו, ולא נמלך.	רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן:											■ ◇
מאי דרש												^ ◇
(ויקרא כ"ו) וחרב לא תעבר בארצכם												■ ! ◇
מאי חרב?										^		!
אילמא חרב שאינה של שלום										!		!
והכתיב ונתתי שלום בארץ										‡		!
אלא, אפילו של שלום										!		!
והוא אינו יודע שאין דורו דומה יפה.												■ ◇
כי הוה ניהא נפשיה הוא ירמיהו שפוטתיה דקא מרחשן, אמר: שמא חס וחלילה מילתא דלא מהגנא אמר אנב צעריה. גזין ושמעיה דקא מצדיק עליה דינא אנפשיה, אמר: (איכה א') צדיק הוא ה' כי פיהו מרית. פתח עליה ההיא שעתא (איכה ד') רוח אפינו משיח ה'.												■ ◇
מעשה וירדו זקנים מירושלים לעריהם כו'												○ ◇ <

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

תענית-סדר תעניות אלו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כמלא תנור תבואה או דלמא כמלא תנור פת?	איבעיא להו:										^	◇
כמלא פי תנור	תא שמע:										■ !	
ככסויא דתנורא או דלמא כי דרא דריפתא דהדר ליה לפומא דתנורא?	ועדיין תיבעי להו:										^	◇
תיקו.											■	◇
ועוד גזרו תענית על שאכלו זאבים כו'											■	<
מעשה ובלעו זאבים שני תינוקות והקיאום דרך בית הרעי, ובא מעשה לפני חכמים, וטיהרו את הבשר וטמאו את העצמות.	עולא משום רבי שמעון בן יהוצדק:										O	◇
על אלו מתריעין בשבת כו'.											■	<
אחד עיר שהקיפוה נכרים או נהר, ואחד ספינה המיטרפת בים, ואחד יחיד שנרדף מפני נכרים או מפני לסטין, ומפני רוח רעה - על כולן יחיד רשאי לסגף את עצמו בתענית.	תנו רבנן: [ת"ק]										◇	◇
אין היחיד רשאי לסגף את עצמו בתענית, שמא יצטרך לבריות ואין הבריות מרחמות עליו.	רבי יוסי:										◇	◇
מאי טעמא דרבי יוסי, דכתיב (בראשית ב') ויהי האדם לנפש חיה - נשמה שנתתי בך החייה.	רב יהודה אמר רב:										■	
אף על הדבר כו'.	שמעון התימני:										■	<
לא הודו לו חכמים בשבת, אבל בחול - הודו לו. או דלמא לא הודו לו כלל?	איבעיא להו:										^	◇
מתריעין על הדבר בשבת, ואין צריך לומר בחול.	תא שמע, דתניא: [ת"ק]										◇	◇
אין מתריעין על הדבר כל עיקר.	רבי חנן בן פיטום, תלמידו של רבי עקיבא,										◇	◇
על כל צרה שלא תבוא על הצבור כו'.											■	<
על כל צרה שלא תבוא על הצבור מתריעין עליה, חוץ מרוב גשמים.	תנו רבנן:										■	
מאי טעמא?											^	
לפי שאין מתפללין על רוב הטובה.	רבי יוחנן:										!	◇
מניין שאין מתפללין על רוב הטובה - שנאמר (מלאכי ג') הביאו את כל המעשר אל בית האוצר, וגו'	ואמר רבי יוחנן:										■	◇
מאי עד בלי די?											^	
עד שיבלו שפתותיכם מלומר די.	רמי בר רב (יוד):										!	
ובגולה מתריעין עליה.	רמי בר רב יוד:										■	◇
שנה שגשמיה מרובין, אנשי משמר שולחין לאנשי מעמד: תנו ענייכם באחיכם שבגולה שלא יהא בתיהם קבריהם.	תניא נמי הכי:										■	
עד היכן גשמים יורדין ויתפללו שלא ירדו?	שאלו את רבי אליעזר:										^	
כדי שיעמוד אדם בקרן אפל, וישכשך רגליו במים.	אמר להם: [רבי אליעזר]										!	◇
ידין	והתניא:										■	;
רגליו כידיו קאמינא.											!	
לדידי הויה לי קרן אפל, דקם ההוא טייעא כי רכיב גמלא ונקיט רומחא בידיה מיתחזי איניבא.	רבה בר בר חנה:										O	
(ויקרא כ"ו) ונתתי זשמיכם בעתם. לא שכורה ולא צמאה, אלא בינונית. שכל זמן שהגשמים מרובין - מטשטשין את הארץ, ואינה מוציאה פירות.	תנו רבנן:										■	◇